

HP 16.11.

Samkomulag um lögbrot

Kvennalistakonur sáu ekki
ástæðu til að álykta á
landsfundi sínum um
flest það sem öðrum finnst yf-

Punktar

Karl Th.
Birgisson

irleitt skipta nokru máli í pólitík, svo sem sjávarútvegsmál, landbúnað eða ríkisfjármál. Þær ákváðu ekki einu sinni hvort þær ætluðu að bjóða fram næst. Þær hafa auðvitað fullan rétt til þess, en það nálgast uppgjöf fyrir eigin skoðanaleysi eða viðurkenningu á að það skipti ósköp litlu máli hvað Kvennalistanum finnst um stærstu viðfangsefni stjórnmálanna. Annað en launajafnréttisbaráttuna.

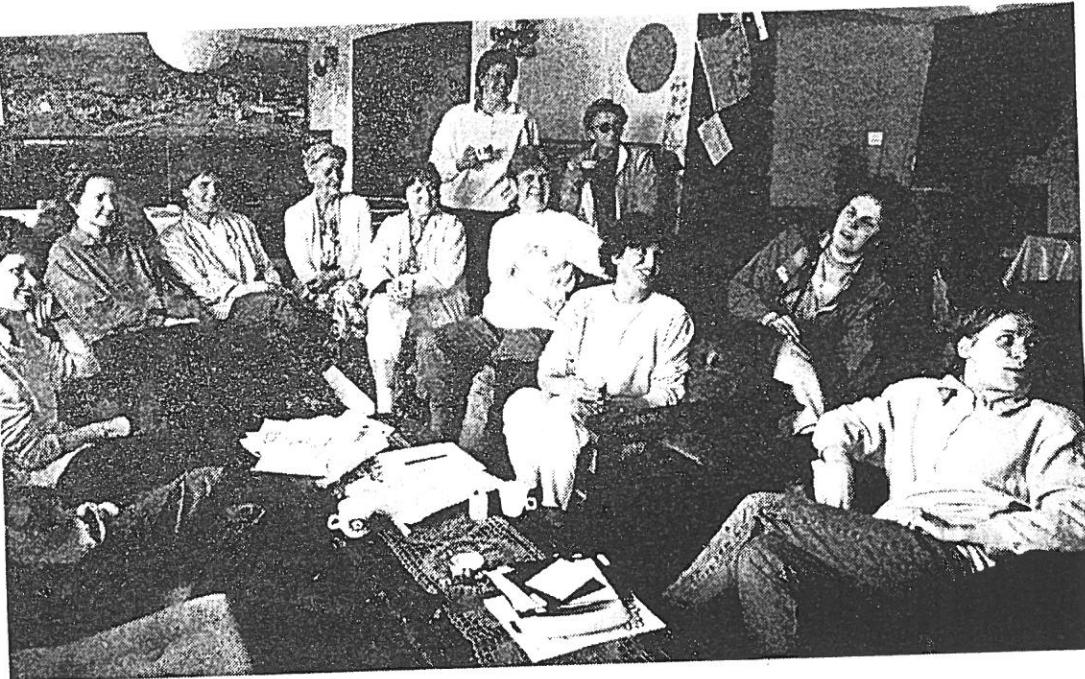
En skoðanalausar fóru konurnar þó ekki heim. Í skjali sem landsfundurinn skildi eftir sig er nefnilega rætt um nauðsyn þess að „leita tilefna til að taka inn varapíngkonur eftir fóngum“ og „að varapíngkennistinn verði eins langur og virkur og kostur er. Þannig verði ekki einungis sú efsta eða tvær efstu á varapíngkennista gjaldgengar en hver viki fyrir annari samkvæmt samkomulagi þingfloks og þeirra“.

Á mannamáli þýðir þetta að þingkonur Kvennalists eigi að leita allra afsakanlegra leiða til að komast hjá þeim

skyldustörfum sem þær voru kosnar til. Þetta þýðir líka að ef í þessum tilgangi eru notuð ferðalög á vegum þingsins til útlanda felur það í sér aukin útgjöld úr ríkissjóði, sem greiðir laun beggja þingkvennanna meðan á þessu stendur, þeirrar sem er í útlöndum og þeirrar sem leysir hana af.

Auk þess er „samkomulag þingfloks og þeirra“ um að taka inn frambjóð endur neðar af lista hreint brot á lögum um þingsköp. Það er skýrt kveðið á um að næsti maður á frambodlista skuli taka sæti þegar forföll verða, nema hann sé löglega afsakaður samkvæmt ákveðnum reglum. Þetta eru lög frá Alþingi og getur aldrei orðið eitthvert „samkomulagsatrið“ innan flokksins.

Það kann að vera að þetta sé aðferð Kvennalists til að „ala upp“ þingkonur framtíðarinnar vegna útskiptareglunnar sem flokkurinn hefur fylgt á þingi. Það er auðvitað líka réttur Kvennalists að skipta reglulega út þingkonum, en það er aumt og dapurt að röttæki grásrótarflokkurinn þurfi annaðhvort að gera út á peninga skattborgara eða brjóta lög til að þessi regla virki almennilega.“

„Það er auðvitað réttur Kvennalists að skipta reglulega út þingkonum, en það er aumt og dapurt að röttæki grásrótarflokkurinn þurfi annaðhvort að gera út á peninga skattborgara eða brjóta lög til að þessi regla virki almennilega.“

Megi ekki jafnframt vera þingmenn. Þetta er einfalt en mikilvægt umbótamál, en fyrir ekki mjög mörgum árum hefði það þótt bylting að þingmaður Framsóknarflokkssins legði slika tillögu fram. Í það minnsta minnist ég ekki harkalegi verjenda þess, að þingmenn sinni líka framkvæmdavalds og löggjafarvalds með því að ráðherrar

bórdarsyni. Kanske er þetta hið margumtalaða nýja andlit Framsóknar. Endanleg sönnun þess fæst þó ekki fyrr en Siv og skoðanasystkin hennar beita sér innan eigin flokks gegn því að þingmenn sitji í ráðum og nefndum framkvæmdavaldsins. Af þingmönnum Framsóknarflokkssins má nefna Guðna Ágústsson, bankaráðsmann Búnaðarbanka, og Stefán Guðmundsson, stjórnarmann í Byggðastofnun. Og ef Siv vill hreinsa til í stjórnarflokkenum má benda henni á að Vilhjálmur Egilsson finnur sér einhvern veginn tíma frá framkvæmdastjórn Verzlunarráðsins og þingmennsku til að vera stjórnarformaður Kvíkmyndasjóðs í ofanálag. Og svo framvegis. Það er af nógu að taka, Siv. Ég bíð spenntur.

Á niðurleið

Kristín Ástgeirs dottir, þingkona Kvennalista

Tókst með einni setningu að eyðileggja forsetaframboð Guðrúnar Agnarsdóttur með því að reyna að eigna Kvennalistanum það.

Gunnar Þorsteinsson, forstöðumaður Krossins
Hann er á góðri leið með að missa einkaleyflöld á heilögum anda til einhvers Eyjapeyja.

Dyslexíufélag Íslands
Það er ekki nokkur leið að staðsettja það rétt. Zorrý.